KÖNYVTÁRA SOPRON.

XX. évf. 1933 november 11. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

Gyülekezet-építés Afrikában.

A gyülekezetek építésének minden időben páratlan eszközei az Isten igéje és szentségei. Ezeket az eszközöket bőségesen adjuk az afrikai gyülekezeteknek és ők hálásan veszik s felhasználják. A benszülött keresztyének magától értetődő kötelességüknek tekintik az istentiszteletek látogatását. Aki nem beteg, vagy a családjában előforduló betegség miatt nincs akadályozva, az nem is marad távol az istentiszteletről. A külső állomásokon is rendszeres istentiszteletek vannak. Amennyire az időm engedte, az előírt szentirásbeli szöveget megbeszéltem azokkal az igehirdetőkkel, akik a külső állomásokon prédikálnak és utmutatásokat adtam nekik az igehirdetéshez. Mindegyik gyülekezetben van néhány jó igehirdető a benszülött tanítók és presbiterek között. Ezek a férfiak Isten igéjét szemléltetően, népiesen és megkapóan tudják a hallgatóik elé tárni.

Különös gondot fordítottam a nagy keresztyén ünnepek külső és belső alakítására. Azt tapasztaltam például, hogy benszülött munkatársaim nagyrésze édeskeveset tud D. Luther Mártonról, azért az utolsó reformációi ünnep alkalmával minden gyülekezetben előadást tartottam a nagy reformátor életéről és munkájáról. A r. kath. egyház már évek óta behatolt missziói munkaterületünkre s azért szükségesnek tartottam, hogy a katechuménusok megismerjék a váltanokat.

Az ádventi és bőjti áhítatok mindenütt látogatottak voltak. Figyelmesen készítettem elő mindig a gyermekistentiszteleteket. Ezek mindig nagy örömöt szereztek nekem. Mbagában a gyermekistentiszteleteket Natanael tanító tartja. Natanael egy afrikai törzsfőnöknek a fia, igen tehetséges és ügyes tanító, gazdag hit- és élettapasztalatokkal. Mindegyik katekizációját gondosan kidolgozza. A mbagai gyermekistentiszteleteken résztvevő gyermekek újabban evangelizációs kirándulásokat tesznek a közeli helységekbe; ilyenkor négy hangú korálokat énekelnek s a tanító prédikál. Úgy vettem észre, hogy a sok — átlag 130 — gyermeknek a megjelenése és közreműködése mély hatást gyakorol a nemkeresztyénekre s maguknak a gyermekeknek is örömöt és áldást jelent.

A gyülekezet építésére kiváló alkalom kinálkozik a misszionáriusnak az Urvacsorát megelőző beszédekben. A gyónáskor ismeri meg a misszionárius igazán a gyülekezet tagjait, fény- és árnyoldalaikkal, lelki kuszáltságukkal és kötöttségükkel, de egyszersmind a hitben és a megszentelődésben való gyarapodásukkal.

Ebben a lélekgondozásban látom misszionáriusi működésemnek a gyökerét. Igaz, hogy nagyon fárasztó ez a szolgálat, amely reggel félnyolctól rövid déli szünettel egész alkonyatig tart, de nagy boldogsággal és örömmel is jár. Ezeknél a négyszemközt folytatott beszélgetéseknél nagyon fontos, hogy a lelkész a gyónótól ne csupán egyes bűneinek a felsorolását kívánja meg s ne csak azokat beszélje meg vele, hanem hogy bevezesse szívének titkos kamarájába és rámutasson minden bűn forrására: a bűneset miatt megromlott emberi természetre. Keresztyéneinkből gyakran hiányzik az igazi bűnismeret. Tudják, hogy a bűn valamely parancsolatnak az áthágása és megszegése, de nem tekintik azt a szent Isten elleni lázadásnak. Ami az igehirdetésben és a tanításban nem igen sikerül, azt el lehet érni a bizalmas beszélgetés által; t. i., hogy mélyebb bűnismeretre jussanak. Ha ez megtörtént, akkor forróbb vágy támad a bűnnek megsemmisítője, Krisztus után. Megvagyok róla győződve, hogy a gyónási beszélgetés sok keresztyénünknek nagy lelki hasznot hozott, kiváltképen azért is, mert az alapos megbeszélés után imádkoztam velük s az oldozatot személyenkint osztottam ki. Ezek azután kivétel nélkül olyan keresztyének, akik misszionáriusuk iránt feltétlen bizalommal, szeretettel és ragaszkodással viseltetnek.

Néhány hónap óta gyülekezeteinket kioktatjuk az ádventisták tévtanairól, különösen a szombatról, a lelkek alvásáról, az étel- és italtilalmakról is. Az ádventistáknak több esztendeje vannak közelünkben állomásaik. S több jel arra enged következtetni, hogy a mi nagy missziói területünket is missziói területüknek tekintik. A mi területünkre segédtanítókat küldtek s ezek révén propagandát folytatnak, eddig említésre méltó siker nélkül. A benszülött ádventisták nem annyira nagy tüntetésekkel és evangelizációkkal dolgoznak, mint inkább egyesek kiküldése utján. S ezek a kiküldöttek nem a nemkeresztyének, vagy a gyülekezetek közömbös tagjai közt dolgoznak, mint inkább a legélőbb híveink közt. Ezeknek az Ószövetség egyes helyeit magyarázzák s iparkodnak őket megnyerni tévtanaiknak. A mi gyülekezeteinket az ördög zsinagógáinak nevezik s a mi lutheránus egyházunkat a Jelenések könyvében említett Babilonnak. Feltétlenül szükséges tehát, hogy gyülekezeteink tisztában legyenek az ádventisták tévtanaival s támadásaikat vissza tudják verni. Azonban gyülekezeteink átmentek a támadásba is. A gonjai gyülekezet az ádventisták területének a középpontjában egy evangelistát helyezett el, aki már szerzett néhány katechuménust, akiket távozásom előtt még megkeresztelhettem. A vudeei gyülekezet egy derék családos evangelistát telepített le az ádventisták közelében, aki már tudott egy tanfolyamot nyitni a keresztségre jelentkezők számára.

Gyülekezeteim minden presbiterét és néhány derék tanítóját kétszer gyűjtöttem össze konferenciára, hogy velük a gyülekezeti élet égető kérdéseit megbeszéljem. Az egyik nap témája volt: „Mit tehetünk a konfirmációi ünnepély külső kiépítésére?“ Különösen arra gondoltam, hogy némely népies szokást át lehetne venni.

Három értekezés szólt erről a tárgyról, utána következtek délelőtt tiz órától este félhétig a hozzászólások. A legtöbb hozzászóló ellene volt a tervnek s azt teljesen leszavazták. Ezen a konferencián 35 legjobb és legérettebb benszülött keresztyénünk határozottan ellene nyilatkozott annak, hogy még ártatlannak tetsző pogány népies szokást is átvegyünk a keresztyénségbe. Egy másik napon a megbeszélések középpontjában az „ifjúság" állott. Gyülekezeteink ifjúsága sok kisértésnek van kitéve. Némely bibliai helyet kiforgatnak értelméből s ezzel buktatják el a lelkeket. Például 1. Kor. 7, 25 alapján („A hajadonok felől nincs parancsolatom az Úrtól") ezek a tévelygők megengedettnek tartják a paráználkodást, úgyhogy Gonjában és Mbagában több fiatalkorut kikellett rekesztenünk a gyülekezetből a 6. parancsolat megszegése miatt. Arra a kérdésemre, hogy miért nem jelentették nekem már korábban ezeket az eseteket, azt a választ kaptam, hogy ez a gonosz lélek olyan titokban dolgozott, hogy a gyülekezet presbiterei is csak pár nappal előbb értesültek róla. *Michel M.*

Missziói negyedóra.

Kedves gyermekek, megtartjuk a missziói negyedórát. Énekeljük Székács József püspök egyik énekét arra a dallamra: Jézus én bizodalmam: Akiben szilárd hit él, Kiben munkás a szeretet, Aki bízik és remél, Áhítván egy jobb életet: Az fut Jézus nyomdokán Mennyei szent cél után. — Mondjátok most utánam az imádságot! Megváltó Urunk! Azt köszönjük meg most hálás szivvel, hogy evangéliomodban olyan egyszerű dolgokról tanítottál. Sóról, gyertyáról, magról, kenyérről, báránykákról, vizről és sok ilyesmiről tanítottál. Bizonyosan azért, hogy mi gyermekek is értsük meg az evangéliomot és figyeljünk a Te dolgaidra. Kérünk, hadd vezessék lábunkat, kezünket, szemünket és egész testünket a Te angyalaid és amit tapasztalunk a világban, mindaz lelkünk javára legyen. Ámen.

Most nem történetet, hanem egy rossz álmot mondok el:

Imádság után letelepedik és hozzáfog a család az ebédhez. Ejnye, de sótalan ez a leves! — mondja Gábor, aki nagy étvággyal jött haza a mezei munkából. — Csakugyan sótalan a leves, — mondják sorban az asztal körül mind, összenéznek, leteszik a kanalat. — Pedig tettem a levesbe sót, — mondja az édes anya. Az apa is beleszól: No már ne csináljatok ilyen nagy csudát ebből, egyszer hát elfelejtette anyátok a sózást, eredj Margit, hozd a sót, aztán csak nagyobb bajunk ne legyen soha ennél!

Sóznak körüskörül valamennyien, aztán kanalaznak. Újból sóznak, megint kanalaznak. Ötször-hatszor rápróbálnak, de csak izetlen, sótalan marad a leves. Végre elszalad a Margit a boltba friss sóért. Az egész család sóz, aztán kóstolgatnak, kanalaznak. Egyszerre megint összenéznek a gyerekek és elkezdenek éktelenül nevetni. Az édes apa szótlanul néz maga elé. A családanya bosszankodva és majdnem sírva kel föl az asztaltól és szégyenkezve siet át a szomszédba sóért. Az utcán azonban szemközt szalad vele és azt kiáltja feléje a szomszédasszonya: Édesem, adj már egy kanálra való jó sót, ez a Kohn mostanában olyan rosszat ád! —

Délután már mindenki sót keres a faluban. De jó sót senki nem talál. A boltosok csitítják és békítik az asszonyokat. Azt kiáltják: Még az éjjel bemegyünk a városba, korán reggel már lesz só, más raktárba megyünk, jó sót hozunk, holnap már semmi baj sem lesz! A boltosok be is mennek még éjjel a városba. De már a vámnál meghallják a remhírt, hogy a városban is minden szem só elromlott. A raktárak és nagykereskedők a fővárosba küldtek már sóért és most már mindenki attól retteg, hogy hátha a fővárosban, a bányákban s tán a tengerben is megromlott a só...

Eddig az álom. Csak álom és nem megtörtént valóság. Azért mondtam el, hogy eszetekbe jusson, milyen nagy áldás az ételsó. Mi lenne, ha egyszer a só mindenütt megromlanék?

Mondjátok most utánam azt az igét, melyet Jézus mondott a sóról; azt mondta az előtte ülő tanítványoknak: „Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megizetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek."

Imádkozzuk most a Miatyánkot!

Jézus tanítványai megértették, hogy Jézus a szívjóságot mondta sónak, amely az evangéliomból és a hitből lesz és hogy az evangéliomi szívjóság olyan az emberek között, mint a só az eledelben. Evangéliomi szívjóság nélkül megromlik az egész emberiség. A sót a bányákból és a tengerből szerzi meg az ember, aztán széthordja mindenfelé a Föld kerekségére. Éppígy az evangéliomot és az evangéliomi szívjóságot is el kell terjeszteni a Föld népei között. Ahogyan meg kell tanulnia az embernek a beszédet, úgy kell a lelkébe befogadnia az evangéliom sóját. Nem kívánhatjuk, hogy az eledelek só nélkül is sósak legyenek és hogy a Föld népei evangéliom nélkül is jók legyenek. Ha azt akarjátok, hogy ne kelljen itt az iskolában örökösen árulkodni és a rossz gyermekek miatt szenvedni, segítsétek egymást az evangéliom tanulásában. Egyedül ez hoz igazi szívjóságot. Azután gondoljatok a misszionáriusokra, akik messze szállítják az evangéliom sóját a pogányok közé, nekünk ebben a nagy sószállításban okvetlenül segítenünk kell.

Énekeljük tovább a kezdő éneket: Adj erőt hát Istenem, Hogy hitben végig megálljak, S úgy mint égi Mesterem, Jót művelve szerte járjak, Hűséggel keresve itt A jobb élet útjait.

Nitschinger János
ev. tanító.

Minden eredményes életnek

és munkálkodásnak alapvető feltétele, indítéka és ereje az Isten magasztalása. Isten országáért az tud dolgozni, áldozni, imádkozni, aki érzi, hogy van oka arra, hogy Istent nagynak lássa, dicsérje, magasztalja. Az, aki önmagát érzi nagynak és dicséretesnek, a saját cselekedeteit kürtöli a világba. A keresztyén misszió Isten cselekedeteiről beszél, Isten csodáiról emlékezve megy a népek közé. A missziói munka Istan dolgairól szóló hálás bizonyságtétel. 105. Zsolt. 1. (Németh Károly, elnök, körleveléből, melyet a nyiregyházi konferencia előtt intézett a Missziói Tanács tagjaihoz.) Egyéni, családi, iskolai, templomi imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. Az Isten igéreteibe elrejtett bőséges erőforrásokért, hogy életünk és munkánk válságos óráiban tudjunk azokból meríteni.
2. Hogy földi létünk lelki természete a társadalom és a nemzeti élet tudósai előtt is mindjobban feltünik.
3. Azért, hogy Isten Lutherben az evangéliumi ébredésnek olyan bátor és mégis józan munkását adta.
4. A bucsuzó egyházi év minden új szántásáért, magvetéséért és aratásáért. Kardoskut, Nyiregyháza, Székesfehérvár!

Imádkozzunk!

1. Hogy a Luther-jubileum sok magyar hívőt, vezetőt és vezetettet közelebb vigyen a ma is új ébredésre hívó Lutherhez.
2. A reformáció, a Luther-jubileum körül a karácsony előtt megjelenő evang. kiadványokért, melyeknek olyan bősége igérkezik, mint egyházunk keretén belül eddig még soha.
3. Missziói gyermekszövetségünk megalakulásáért s hogy az Úr kegyelmesen készítse el terjedésének utját mindenfelé.

A misszióról való megemlékezésnek különösképen szenteljük oda minden hónap 2. keddjének estéjét. A nov. 14.-i megemlékezés alkpigéje 67. Zsolt. 2—6.

HIREK.

A bpesti tagok okt. 10.-i összejövetelén Gáncs Aladár, Rimár Jenő, Scholz László, Hofbauer György számoltak be a nyiregyházi konferencia lefolyásáról. A beszámoló, bár csak töredékekre szorítkozhatott, mégis igazolta, hogy a magasztalás, amellyel a nyiregyházi napokra készültunk, jó erőforrásnak bizonyult. Úgy érezhette a beszámolót hallgató szépszámu sereg, hogy a Nyiregyházán megint kigyúlt tűzoszlop fényéből neki is jutott valami. — Bibliamagyarázatot Túróczy Zoltán tartott Galata 3, 15—17-ről. Isten igéreteinek erőforrásairól beszélt, melyeket főleg a missziói munka válságos idején nem nélkülözhetünk. Vigyázzunk, mert a hitetlenek veszte, hogy Isten itéleteit nem veszik komolyan, a hívőké pedig, hogy Isten igéreteit! Felhoztá annak a Nommensennek a példáját, akiről lapunk mult számában olvashattunk. 12 éves korában keresztülment rajta a szekér. De mikor a Bibliában olvasta, hogy Isten igéretei a gyógyulásra is vonatkoznak, elkezdett ez alapon imádkozni. S Isten a nyomorékgyermekből egyik legnagyobb misszionáriusát formálta ki. — Előzőleg a Misszióegyesület szeptemberben alakult női csoportja tartott összejövetelt. Megbeszélték Bezegh Sámuelné javaslata alapján Kunszt Irén részére Kínába küldendő karácsonyi csomag ügyét s vállalták egy kis fiú eltartási költségeinek nagyobb részét, Budakeszin, a Wallrabenstein féle szeretetintézményben. Örömmel vették tudomásul, hogy Nyiregyházán az egyik női bibliakör, Krieger Mihályné lelkésznő vezetésével szintén kapcsolatba lép a bpesti női csoporttal. — A legközelebbi összejövetel nov. 14-én lesz este ½6-kor. A női csoport külön összejövetele 4 órakor. Üllői ut 24. Imaterem.

Székesfehérvári zászlóbontásunk. Isten nagy kegyelméből ez is megtörtént. Szép őszi vasárnap volt: okt. 22.-e, de mintha a tavasz lehelete lett volna benne. Bár mindkét elnökünk az utolsó percekben, súlyos okok folytán akadályozva volt a megjelenésben, az Úr igen megáldotta ezt a napot. A nyiregyházi közgyülésen már jóváhagyott külön alapszabályokkal alakult meg az itteni Fiókegyesület. Tisztikar a következő: Egyházi elnök: Irányi Kamill lelkész; Világi elnök: egyenlőre betöltetlen; Titkár: Maurer Endre főreáliskolai tanár; Pénztáros: Antal Károly; Jegyző: Horváth Kató; Ellenőr: Zugor Ernő. Tanácstagok: Dr. Farkas Elemér, Siftár Aladár, Zugor József és Sándor. Az alakulásra táviratban kért áldást D. Báró Radvánszky Albert egyetemes felügyelő úr. Levélben igeküldéssel köszöntötte Dr. Molnár Gyula elnök, Dr. Zelenka Frigyes, Benzing István, Drenyovszky János, a kassai ev. leánykör nevében Szent-István Marga stb. A templomban tartott közgyülésen Gáncs Aladár titkár helyettesítette az elnökséget s tolmácsolta a központ üdvözletét. Johnson Gisle a norvég misszió nevében üdvözölte a neki már régebben oly kedvessé vált Fehérvár újabb missziói hajtását. Mokry Eszter bpesti női csoport nevében szólt. A közgyülésen szép számmal volt képviselve a gyülekezet presbiteriuma és egész közönsége. Kedves volt, hogy budapesti tagjaink közül huszan jöttek le, akiket a fehérvári családok nagy szeretettel láttak vendégül. A pestiek közül egyesek, így Gergely Dezsőné, Zarándi Attila, Hofbauer György szólóénekkel és szavalattal szolgáltak. A zászlóbontás napját gazdag missziói programm tette ünnepélyessé. Előző este Johnson Gisle tartott előadást: Hogyan ébred fel bennünk a missziói érzék? Ezt majd kőzölni fogjuk. A vasárnapi ifjúsági istentiszteleten Erőss Sándor — János 1, 37—45. — beszélt arról, hogy minden ifjú misszionárius, csak az a kérdés, hogy kié. A felnőttek istentiszteletén Túróczy Zoltán beszélt Lukács 22, 31—34 ről. A Sátán rostájáról szólt, félelmetes és vigasztaló oldaláról mindkettőről egyaránt felejthetetlen módon. Irányi Kamill a templomban tartott közgyülésen mondott üdvözlő beszédében a misszió munkásainak itthoni hivatását hangsúlyozta. A vasárnapi iskolában Kuzsinszky Klára, győri diakonisszatestvér és Mokry Eszter, bpesti tanítónő szolgáltak. Szó volt az ev. gyermekek missziói szövetségének megalakításáról s a tagok óráján a Harangszó és Missziőegyesület 25 éves jubileumának a jövő évben leendő egybeeséséről. Az ige — Máté 5, 13. — arról szólt, hogy már a hegyi beszédben megvan a missziói parancs s hogy az a keresztyénség, amely nem vállal az egész földre kiható missziói felelősséget, ez Ige szerint nem igazi keresztyénség. A vallásos estén „A missziói

lélek aktualitásáról" tartott rendkívüli széles látókörű előadást Túróczy Zoltán. Lehetetlen volt nem érezni, hogy egyéni és egyházi válság számára nincs jobb megoldás, mint a misszió befogadása és kiárasztása számára felnyitott szívvel élni. Gáncs Aladár pedig Esaiás 5, 1—4 ben mutatta be azt az Istent, aki keresi, hogy mit tehetne még ma az O szőlöskertjének megmentésére s a fele letet a missziói lélek kiárasztásában találja. Minden oly csodálatos volt! Aminthogy mindig csodálatos az Isten népét vezető tűzoszlop, kivált, ha nem csak világít, hanem szíveket is gyújt. A sok áldás alatt járva lehetetlen volt arra nem gondolnunk, hogy sokan imádkoztak a fehérvári zászlóbontásért. Legyen ezen az új hajtáson Isten továbbsegítő áldása!

Új összejöveteli alkalom Tekintettel arra, hogy a bpesti tagok egy részének kevés a havonként egyszeri találkozás, a Bethánia evangélikus ágának minden hónap utolsó csütörtökjén levő óráját ajánlottuk az okt. 10.-i összejövetelen a tagok figyelmébe. Ezek az órák este 6-kor kezdődnek Gyulai Pál. u. 9. I. Az órák látogatása nem jelent külön tagságot. Cél, az ébredés ügyének minél hathatósabb szolgálata egyházunkban és az erre való lelki felkészíttetés.

A nyiregyházai konferencia után. A konferencián elhangzott előadások az én lelkemben is mély nyomokat hagytak s legyen szabad leírnom a napokban történt iskolai eseményt. — Folyó hó 12-én az itteni járványkórházban meghalt egyik VI. o. leánytanulóm. Másnap (13-án) a tanítás megkezdése előtt rövid beszéd kiséretében tudtára adtam a gyermekeknek a gyászhírt. A gyermekarcok elkomorodtak, de erősebb megindulást csak egy gyermeken észleltem, aki játszópajtása és lakóhely szerint szomszédja volt az elhunytnak. Úgy éreztem, imádkoznom kell a gyermekekkel együtt. A magam egyszerű szavaival imádkoztam s a gyermekek utánam mondották az ima szavait. Isten bűnbocsátó kegyelmébe és irgalmába ajánlottam az elhunytat, a megszomorodott szülőkért, majd a kölcsönös bűnmegbocsátásról imádkoztam. Végül a komoly intelmet érintettem imámban (gyermekek is meghalhatnak) és fogadalmat tétettem velük, hogy jók lesznek stb. Mire vége lett az imának, a gyermekek hetven százaléka könnyezett, a nagyobb gyermekek pedig hangosan zokogtak. Magam is mélyen meghatódtam. Éreztem, missziót végeztem, mert az élő Isten elé tudtam vezetni a gyermeksereget az ima által. Az Isten közellétét érezték a gyermekek. — Ravasz László ref. püspök mondatai jutnak eszembe, melyet 1930. ápr. havában a hajdúszoboszlói irod. ünnepségen mondott: „Minden nemzet olyan erős, amennyi Krisztus él benne. A szenteknek és mártiroknak nem volt egy rézgarasuk sem, de kiöntött vérük inkább történelmi erő, mint Nagy Sándornak, Július Cézárnak, Napoleonnak minden politikai ereje és tehetsége." „Egy nép nem akkor nagy, ha sok tagja van, hanem ha a lelke nagy, igaz, erős, fényes, tüzes és csodálatos." „Ma a magyar hazafiságnak egy nagy parancsa és életprogrammja van: kitárni a szívünket, hogy Krisztus élő erőképpen ennek a nemzetnek az életébe átmenjen." — Ezt akarom én is munkálni alázatos lélekkel Istentől nyert erőm és tehetségem szerint.

Két év előtti bpesti konferenciánkról bizonyára többen emlékeznek Lasota Károly St. Andrá i, ausztriai lelkészre. Most egyik misszióba készülő ifjunk ügyében írt levelében meleg áldáskívánás mellett I. Kor. 15, 58.-at küldte üdvözletül.

A német ev. egyház új atkotmánya már 4. §-ának 3. pontjában siet kifejezni viszonyát a külmisszió munkájával szemben. „Az egyetemes jelentőségű önkéntes egyházi munkát, különösen a belső és külső misszióban mozgókat, támogató védelmébe veszi." — Mi is majd csak az új zsinattól várhatjuk, hogy ezt a példát követi.

A Misszióegyesület nyiregyházai konferenciája okt. 7—9. napjain igen áldottan folyt le. Részt vett 15 vidéki lelkész, nem számítva a 8 helybelit. Elhangzott 36 előadás, igehirdetés, vasárnapi iskolai tanítás stb. A lelkészeken kívül szolgált 8 presbiter, diakonissza, tanító s egyéb missziói munkás. Egyik előadó Szent Istvány Margit, a felvidéki ev. leánykörök egyik vezető munkása Kassáról jött. A konferencia alaptárgya így hangzott: Mi teszi a missziói parancsot a legnagyobb paranccsá? A hittel és ébresztő erővel tartott előadások sűrű sora olyan volt, mint egy nagy lobogó fáklyasor. Megérthette mindenki, hogy a misszió nem egyes lelkek különös kedvtelése, hanem a lét és nem-lét kérdésének kiáltó szava. Míg el nem fogadod lehet kellemet-

len, de ha szívedet megnyitod, akkor a legnagyobb gyönyörűség és legfontosabb szolgálat, amit csak valaki végezhet. A lelkek után szomjuhozó nyiregyházai hívek igen hálásan fogadták a konferenciát. A két nagy templomi ünnepélyen 3000—3500 ember volt jelen. Szólhattunk kétszer 500 gyermekhez, azonkívül még három alkalommal közel 500 gyermekhez és diákhoz. A legmélyebb konferenciai előadásokat is kitartó figyelemmel hallgatták, nemcsak az intelligencia, hanem a jó bibliás hívek is. Sokaknak marad emlékezetében, amikor Johnson Gisle norvég misszió lelkész, Paulik János igazgató lelkész kérésére elmondta anyanyelvén a Miatyánkot. — Olvasóinkat közelebbről érdekelheti az a szolgálat, amellyel a konferencia 10 előadója felkereste a nagy nyiregyházai tanyavilág négy tanyabokrát: Magyartamást, hol Horeczky Béla és Rimár Jenő lelkészeken kívül Vietórisz István városi ügyész — ; Felsősóskutat, hol Scholz László és Vargha László lelkészek — ; Salamonbokor, hol Borgulya Endre szarvasi tanító és Erőss Sándor KIE. lelkész titkár — ; Elsőmandát, hol Benzing István és Belák Sándor beszéltek. Az előadók két kérdésről szólva hirdették a nagy evangéliumot: Mit várhatunk az Ur Jézustól? Mit vár az Úr Jézus tőled? — Mindenütt 200—300 volt a komoly vággyal teli hallgatóság száma. Magyartamáson külön vasárnapi iskola is volt, melyet Horváth Katalin a székesfehérvári repülőtelep tisztviselőnője tartott. — A közgyűlés és konferencia Németh Károly esperes és Dr. Molnár Gyula táblabiró elnöklete alatt folyt le. Nevezetes határozata, hogy az egyesület missziói gyermekszövetséget szervez, melynek tagjai heti 2—10 fillér befizetésével egy misszionárius és egy itthoni árva eltartását biztosítják. Hisszük, hogy a nyiregyházai napok nemcsak lefolyásukban voltak áldottak, hanem kihatásuk lesz a várvavárt lelki ébredésre.

A Bpest-i norvég missziónak szeptember 3-án vendége volt: Fauerholt dán lelkész. Koppenhágától 300 kilométerre, Marstalban gyülekezeti lelkész jelenleg. Korábban közel husz évet töltött a zsidó misszióban, többek között Galatzban. Benső barátság füzi a mi kedves Johnson Gislénkhez. Érdekes, hogy a dánoknak csak 6000 zsidójuk van és mégis egy lelkészen kívül, aki Lembergben dolgozik, még két laikus munkásuk van otthon: egy férfi titkár és egy hölgy személyében. Fauerholt gyülekezeti munkáján kívül ma is foglalkozik zsidó misszióval és hazájában utazgatva végez ilyen irányu munkát. Tapasztalata az a munka jelen állásáról, hogy a zsidók szívesen veszik az igét, de megtérés ritka.

Kassára az ev. leánykör tagjainak 7 példányban jár a mi lapunk. Ez a kör okt. első vasárnapján nagy ünnepet ült. A tavasszal vettek egy két holdas kertet egy kicsi házzal, ahol 7 gyermeknek és 3 felnőttnek nyitottak otthont. Most alapkőletételi ünnepet tartottak egy emeletes házhoz. „Bethesda Hajléktalanok Otthona.“ Azért csodálatos ez, mert alig 20—30 leány hite és imádsága van e munka mögött. A 30. Zsolt. 13. versével küldtünk üdvözletet. De közben gondoltunk e két szóra: És mi?

A Misszióegyesület közgyülése. A Magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület évi rendes közgyülését október 8-án déli 12 órakor tartotta Nyiregyházán az ottani központi ev. iskola dísztermében. A Jövel Szentlélek Úr Isten eléneklése után Németh Károly egyházi elnök imádkozott, mondott megnyitó beszédet s tisztelettel és szeretettel üdvözölte D. Geduly Henriket, a tiszáninneni egyházkerület püspökét, Paulik János kormányfőtanácsos, nyiregyházi igazgató lelkészt s a nyiregyházi gyülekezetet. Az üdvözlésre adott válaszában a püspök úr kiemelte a külmisszió fontosságát és Isten áldását kérte az Egyesületre. A pénztárosi és a kiadóhivatali jelentéseket a közgyülés tudomásul vette, Broschkó G. A. pénztárosnak és Túróczy Zoltánnak, a kiadóhivatal vezetőjének köszönetet mondott, a kiadóhivatal vezetésével Drenyovszky János vallástanárt (Kispest, Főtér 15. II. 25.) bizta meg. Gánes Aladár titkári jelentése kapcsán a közgyülés iratterjesztési megbizást adott Hofbauer Györgynek, felkérte Schindler Lujzát a bélyeg- és staniol-gyüjtések s a perselyek nyilvántartására. Melegen üdvözölte a női csoportot megalakulása alkalmából. — Jóváhagyta székesfehérvári fiókegyesület alapszabálytervezetét s az egyesület megalakulására, munkájára Isten áldó kegyelmét kérte. Elfogadta a közgyülés az Egyesület 25 éves jubileuma alkalmából tervbe vett intézkedéseket; felkérte az Egyesület történetének megírására Scholtz Ödön tb. elnököt; a három tanitóképzőintézetben 25 pengős pályadíjakat tűzött ki külmissziói tárgyú

értekezésekre. Belák Sándor tokaji lelkész javaslatára és tervezete szerint missziói gyermekszövetségek megalakítását határozta el s ebben a tárgyban megkeresi egyházunk egyetemes közgyűlését. Ugyancsak megkeresést intéz az egyetemes közgyűléshez abban az értelemben is, hogy a lelkészképző szemináriumi tantervébe vétessék fel a külmisszió, mintegy előkészítésül a külmissziói munkára készülőknek. Elhatározta a közgyűlés, hogy kiadja Borgulya Endre és Kazár Gizella missziói jeleneteit. A jövő évi konferencia helyéül a közgyűlés Kőszeget vagy Celldömölköt vette tervbe. A közgyűlés Szabó József imájával és a „Maradj meg kegyelmeddel" eléneklésével zárult.

Református testvéreink aug. 28 án bucsuztatták Babos Sándor ref. lelkészt, aki az erdélyiek kiküldötteképpen másnap indult Mandsuriába, misszionáriusnak. Zsolt. 66, 4.

A német ev. egyház a birodalom átalakulásával kapcsolatban igen súlyos, de hisszük, végeredményben áldáshoz vívő időket él át. Egyik egyházszervező kiadványukból örömmel olvassuk: „Kívánják a pogány misszió felkarolását Kaehler Marton értelmében, a belmissziót Wichern értelmében. Kívánják, hogy mód találtassék ahhoz, hogy az Isten igéjét ne akadémiai képzettséghez, hanem hitre való felébredéshez kössék.

Afrikában az északnémet misszió Kéta-i állomásán három missziói ház és a misszionáriusnők otthona a leányiskolával együtt a medréből kilépő tenger hullámainak esett áldozatul.

Mezopotámiában 300 kereszténytyt gyilkoltak meg az angolok fennhatósága alatt élő kurdok.

Az Ébredj! 4. száma: Mi neked Luther? — az 5. száma: Mi neked az egyház? — megjelent. Az előbbit Gáncs Aladár, az utóbbit Bácsi Sándor írta. Ára darabonként 2 fillér. 50 példánytól 1 fillér. Megrendelhető a Harangszó kiadóhivatalánál, Győrben; a Missziói Lapoknál Drenyovszky János vallástanár Kispest, Főter 15.; s iratterjesztésünk vezetőjénél: Sztehló Gábor segédlelkész Bpest, VII., Damjanich u. 28/B. Mindkét röpirat alkalmas a Luther-jubileumon és a ref. ünnepen való terjesztésre.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1933. szeptember hó 20-tól október hó 20-ig befolyt összegekről:

Tagdijak: Dr. Farkas Elemér Budapest 4.— P, Saguly János főesperes Pitvaros 4.— P, Dr. Kneffel József kir. járásbiró Kiskőrös 4.— P, Dr. Kneffel Józsefné Kiskőrös 4.— P, özv. Kertész Lajosné Kispest 4.— P, Nagyváthy Ferencné Nyiregyháza 2.— P, Zimmermann Rezső Nyiregyháza 2.— P, Veczán János Nyiregyháza 2.— P.

Offertóriumok: 1933. évi okt. 8 án Nyiregyházán tartott konferencia 88.63 P, Okt. 8-án Felsősóskuti tanyabokron tartott missziói est 5.07 P, Nyiregyházi konferencia alkalmával ifjúsági istentisztelet 1.13 P, Ambrózfalvai egyh 1.50 P.

Adományok: Dr. Kneffel József és neje Kiskőrös 6.— P, „Atom" 3.— P, özv. Khély Gyuláné Kistarcsal 1.10 P, özv. Szalay Sándorné Győr 1.— P, Kőhidai szórvány hívei 5.— P, Budapesti Luther Márton körök 1933. szept. 17.-i hajókirándulás alkalmával felajánlott adom. 8.— P, Szent István Margit Kassa Nyiregyházai konferencia alkalmával 16.— P.

Perselygyűjtések: Bpesti Üllői uti imaházban szept. 12-én tartott külmissziói bibliaóra 6.26 P, Bpesti Üllői uti imaházban okt. 10-én tartott külmissziói bibliaóra 9.65 P, Taschner Ilonka Bpest 6.44 P, Stoll Ernőné Nyiregyházai konferencia alkalmával körözött kis perselye 9.82 P, Szauer Klára Bpest 21.60 P, Köhler Jolán Bpest 19.60 P, Posch Ilonka Bpest 2.— P, Nyiregyházi vasárnapi iskolásvk 2.20 P.

Előfizetések a Missziói Lapokra: Grosz János lelkész Kistormás 1.10 P, özv. Soltész Gyuláné Nyiregyháza 3.— P, Kiss Ferenc ev. fegyintézeti lelkész Sopron-Kőhida 1932. és 1933. évre 2.— P, Bogár Lajos Nyiregyháza 2.— P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1933. október hó 20 án. *Broschkó G. Adolf pénztáros*
Csekkszámla száma 16.188. IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.